

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ולבירור יוחסין

גט לשגיא ומיכל

תיק גיטין מס' 2278-עד

נושא הדיון

בני הזוג נישאו בחו"ק בפברואר 1999 בחולון לאחר שנרשמו לנישואין ברבנות הוד השרון כרווקים. נולדה להם בת בשנת 2004. התגרשו בארה"ב בפברואר 2006 בבי"ד בברוולי הילס, הגט אושר בביה"ד הרבני בת"א. לאחר הגט חזרה האשה לארץ, וחזרה אח"כ לארה"ב ובכ"ח חשון תשס"ז (19 בנובמבר 2006) ערכו חופה וקדושין בלוס אנג'לס ארה"ב בביהכנ"ס של הרב גיא עם עדים מהישיבה שלו. בכתובה המקורית היתה טעות כתיב, ונכתבה להם כתובה דאישתכח בה טעותא אצל הרב פוטא. לפני כחצי שנה החליטו להפרד בפעם השניה וערכו ביניהם הסכם גירושין שקבל תוקף מביהמ"ש למשפחה. בהסכם הגירושין נתלה ההסכם בכך שבי"ד רבני יכיר בהם כפרודים או כגרושים לפי ההלכה. הם פנו תחילה לביה"ד האיזורי ברחובות אך נאמר להם שכדי לערוך להם גט בביה"ד יש קודם כל לתקן את הרישום במשרד הפנים מ-גרושים, ל-נשואים, משום שעפ"י חוק אין ביה"ד הרבני האיזורי מוסמך לסדר גט לזוג שרשומים כ-גרושים. ולשם כך יהיה עליהם להביא עדים על נישואיהם השניים, ואינם יכולים לעבור את כל הסיפור הזה. לפיכך פנו לבית דין זה שיסדר להם גט על סמך דבריהם שנישאו בשנית.

שמות בני הזוג, כפי שנכתב בתעודת הגירושין הראשונה: שגיא בן יחיאל דמתקרי יחי, ו-מיכל בת משה.

בית הדין רשם את עדותם של שני חברים משותפים שהעידו על היכרותם עם הזוג שהם "נשואים", ואלו שמותיהם של הבעל והאשה.

פסק דין

הגט סודר כדמו"י בפני בי"ד של שלושה ביום רביעי י' בכסלו תשע"ד, והאשה מותרת לעלמא (לאחר צ"א יום, לבר מכהן).

(-) מרדכי אייכלר

(-) אברהם דוב לוי

השאלות לדיון

- א. בני זוג שהודו שנישאו זל"ז בחו"ק, אבל העדים אינם כאן, האם חייבים בגט.
 ב. שמות "שגיא" ו"מיכל" בגט.

תשובה

א. מצוהר בגמ' קדושין סה א שאם שניהם מודים שנתקדשו צפני עדים והלכו העדים למדה"י, נאסרו כדיבורם. וכתב בחו"ד סי' קפה ס"ק ה עפ"י רש"י קדושין סג ז ד"ה לדידה, דאי אמרה נתקדשתי נאמנת לענין איסורא מטעם שאחד"א ולא מטעם נאמנות, דלדידה לא הימנא רחמנא. וכ"כ בשערי ישר ש"ו פ"ד דרק באיסורים מלינו שנאמן משום צידו מטעם בעלים, אבל בדבר שצערוה לא מהני דין בעלים, ועיי' להלן שם פי"ח.

אמנם צעונג יו"ט סי' קנ ד"ה ויש, כתב שהוא מטעם נאמנות ולא מטעם שאחד"א, רק דהיא נאמנת על גופה לאסור עצמה אכו"ע, דע"א נאמן לאסור בדבר שצידו, וכ"כ בחזו"א אזהע"ז סי' נט אות א דאיסורין שעיקרן באדם צינו לבין עצמו, והוא מתנהג עפ"י ידיעתו, קבלו חז"ל שאדם מתארח אלל הצירו ומאמינו צין לאיסור צין להיתר, וכל ידיעות האיסורין התלויין בגופין בעליהן נאמנים עליהן. ושם בחזו"א אות ט: דלאסור נאמן הבעלים או מי שצראותו או צידו לאסור, ולא מטעם מיגו, אלא הנאמנות מסורה לזה שדבר ההוא צראותו וצהגחתו, ועיי' חו"צ להגר"ג על המשנה קדושין סה א נתקדשתי וכו', שהוא מדין נאמנות אדם לאסור על עצמו יותר ממאה עדים. ועיי' קהלות יעקב גיטין סי' א, ושערי חיים קדושין סי' לג.

בנידון דידן ששני צני הזוג באו לצי"ד ואמרו שנישאו זל"ז בחו"ק כדמו"י, ואין להם עדות וראיה מלצד כתובה דאישתכח זה טעותא שנכתבה כמה חדשים אחרי החופה (ועדים פסולים שהעידו צבי"ד שהם נשואים זל"ז), נאמנים על עצמם או מדין נאמנות או מדין שאחד"א לחייב עצמם בגט.

ב. עיי' ס' "דבר הלכה" על הלי גיטין (עמ' תשפג ועמ' תתלו) שהשם שגיא נכתב כפי שנכתב באיוב לו כו, והשם מיכל הוא כשמה של מיכל בת שאול.